

Mei Hashiloach - Vol I. Deuteronomy - *Devarim - Re'eh*

See I put before you today, the blessing and curse.

What this means is that it is from God. Because the nature of a person is to moan and complain at God when he is in trouble, 'O God, what have You done to me?' but when God sends the flow of bounty and abundance, no one can see that it comes from God. We are more inclined to say (Deut. 8:19) 'It is my strength and power that do all this greatness'. So God shows us "Look and see. I am the One who puts before you the blessing and the Curse, everything is from God."

ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה. היינו כי הוא מה', כי טבע האדם לזעוק ולצעוק לה' בעת צרתו מה עשה לו, ובעת שישפיע לו כל טוב טח עינו מראות כי מה' הוא, [דברים ח' י"ז] ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה: ע"כ מראה הש"י ראה אנכי וכו' היינו כי הכל הוא מהש"י.

See I put before you today, the blessing and curse.

What this means is wherever God wants to bestow a blessing upon a person, He first dresses it in clothing that makes it look the opposite so that through the person's actions whereby they prove themselves, they bring to light the goodness hidden in the depths. Thereby it takes on the name "the work of your hands"

ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה. היינו בכל מקום שהקב"ה ינחיל טובה לאדם ילבישה בלבוש הנראה כפי ראות העין הפך מהטובה, בכדי שעל ידי פעולות האדם שיברר א"ע ויוציא לאור את הטוב מעומק, ועי"ז יקרא יגיע כפיך.

The blessing that you will ...

What this means is that if a blessing comes to someone, he will know that he has fulfilled the fill of God and if something bad happens he will know the opposite, that he has obviously transgressed against a commandment even though it is not obvious to the eye that he has done so. That is the blessing.

את הברכה אשר תשמעו. היינו באם יבא טובה לאדם אז ידע בבירור שקיים רצון הש"י, ובאם יארע לו ההיפך ח"ו אז ידע כי בטח עבר על מצות הש"י אף שלא יתראה לפי ראות עיניו.

Be careful lest you sacrifice your burnt offerings... but only to the place... etc

The reason why the text uses a double cautioning expression of "be careful lest" is because a burnt offering refers to something a person does from which he has no benefit himself. Because a burnt offering is completely consumed and dedicated to God from which the owner has no profit. Such an act is forbidden unless it is for God.

השמר לך פן תעלה עלתך וכו' כי אם במקום וכו'. ענין שנכפל כאן אזהרת השמר ופן, כי עולה נקרא מקום שיעשה האדם מעשה שלא יגיע לו ממנה שום הנאה, כי עולה הוא כלה כליל לה' שלא יגיע לבעליו שום הנאה, וזאת אסור לאדם לעשות בשום דבר וענין אחר רק לה' לבדו.

But only to the place that God will choose

This is where a person can learn how to pray to God. As we learn in the Talmud (Berachot 28b) a person should direct his heart towards the Holy of Holies. What this means is that when a person wants to pray he should first look at whether the thing he is praying for is the will of God. This is the meaning of the phrase “direct his heart towards the Holy of Holies”. And this is how a person can know that he is praying for the will of God if he sees that his heart is filled with prayer and his lips are dripping with entreaty. Then he understands that it comes from God, as was explained in the chapters previous. This is what King David meant when he said (1 Chronicles 17:25) “you have uncovered the ear of your servant, therefore your servant found prayer before you.”

כי אם אל המקום אשר יבחר וכו'. בזה נלמד לאדם דרך התפלה איך להתפלל לה' כמו דאיתא בגמ' [ברכות כ"ח:]: יכון את לבו כנגד בית קדשי קדשים, היינו כשאדם ירצה להתפלל יראה מתחילה אם הדבר שרוצה להתפלל עליו הוא רצון הש"י, זה פי' יכון לבו כנגד בית קדשי קדשים, וכזה ידע כי רצון הש"י הוא אם יראה שלבו מלא תפלה ושפתותיו מלאים תנובה יבין כי מאת ה' הוא כמו שנתבאר בפ' ואתחנן, וכדרך שאמר דהמע"ה [דה"א י"ז, כ"ה] אתה גלית אוזן עבדיך על כן מצא עבדיך להתפלל לפניך.

When God expands your borders etc and you say, “let us eat meat” etc., whenever your soul desires you can eat meat.

The point is it does not say “when you cross your borders”, but rather “when your borders expand” because the truth is from the name of God (the Tetragrammaton) which is to say from God’s point of view, in that He chose Israel, there are no boundaries. It is permitted to expand into all desires and all pleasures. From the name Adonai, however, which is to say from the person’s recognition of boundaries and the extent of his capabilities, this is where all the boundaries begin. Knowing up to this point is permitted and beyond and further it is forbidden. So as much as a person finds in himself the ability to worship to that same extent the person can expand and allow himself to enjoy the pleasures.

כי ירחיב ה' אלקיך את גבולך וכו' ואמרת אכלה בשר וכו' בכל אות נפשך תאכל בשר. לא נאמר שיצאו חוץ לגבולם רק שגבולם יתרחב, כי באמת משם הוי"ה היינו מצד הש"י אשר בחר בישראל אין שום גבולין רק מותר להתפשט בכל הטובות, אך משם א"ר"נ"י היינו הכרת האדם וגבול תפיסתו מזה נצמח כל הגבולין שעד כאן מותר להתפשט ומכאן ואילך אסור, היינו כמה שימצא באדם כח עבודה כך יכול להתפשט את עצמו בטובות.

This is the meaning of the verse “when God expands your boundaries” because at first when a person enters upon a path of worship it is forbidden for him to expand because if he expands too much, he can (God forbid) lose his fear of God. But when a person’s desire for worship grows and his fear of God grows then he is permitted to expand more than he is worshipping and this is the meaning of the phrase “when God expands...” meaning God will give you strength to worship so much that all the boundaries will be removed and disappear from you. And so you will be able even to eat meat and not trespass any boundaries.

וזה פי' כי ירחיב ה' אלקיך את גבולך, כי בתחילה שהאדם נכנס בעבודה אסור להתפשט א"ע כי כאשר יתפשט יותר מדאי יוכל ח"ו להסתלק מיראה, אך כאשר יתרבה בו כח העבודה והיראה אז מותר להתפשט יותר מעבודתו, וזה פי' כי ירחיב ה' אלקיך את גבולך, היינו שיתן בך כח עבודה כל כך עד שישתלקו ויסירו הגבולין מאתך עד שתוכל גם לאכול בשר ולא תצא חוץ לגבולך.

God will give you mercy and have mercy on you.

After the Torah tells us the commandment to destroy the city of idolaters and to kill everyone in it, which appears to the eye to be horribly brutal and vengeful, the Torah then tells us God will give you mercy and be merciful that through doing the commandments of God you will become infused with the characteristic of mercy and that you will be merciful where mercy is appropriate.

ונתן לך רחמים ורחמך. אחר שנכתב פי' עיר הנדחת שצוה להרוג כל העיר שנראה לעין אנושי כאכזריות חימה, ע"ז נאמר ונתן לך רחמים ורחמך שע"י שתקיים מצות יבא בך מדות רחמנות שתהיה רחמן במקום שצריך להתרחם.

You shall surely tithe all the increase ... You shall eat before the Lord your God, in the place... the tithe of your grain... that you may learn to fear the Lord your God...

It is from this ritual eating that fear of heaven comes into a person's heart. Because, usually when one is in a familiar place it is easy to maintain one's serenity, while increasingly difficult to maintain it in a strange situation. But that is not what God wants from us. God commands us not to distinguish in our minds among the different places, but rather to allow ourselves to be drawn perpetually to follow God's will, everywhere in full knowledge and with a whole mind.

עשר תעשר את כל כו' ואכלת לפני ה' אלקיך מעשר כו' למען תלמד ליראה וכו', מהאכילות האלו יבא יראה ללב האדם, כי דעת האדם מיושבת עליו במקומו, ובמקום נכרי אין דעתו מיושבת עליו, והקב"ה יזהיר שלא יהי' חילוק והפרש בדעת האדם רק ימשך אחר רצון הש"י בכל מקום בדיעה שלימה:

Count seven weeks for yourselves from when you first put the sickle to the standing grain

From when you first put the sickle to the standing grain means that before a person begins to go out to conquer he needs serenity, peace of mind and tremendous calculation. For that is the meaning of the metaphor of seven weeks. Seven times seven refers to something which has been refined and distilled, as it is written (Psalms 12:8) ..a silver refined in a crucible, purified seven times.

שבעה שבועות תספור לך מהחל חרמש בקמה כו', מהחל חרמש בקמה היינו קודם שיתחיל האדם לצאת לניצוח צריך ישוב הדעת וחשבון גדול, כי שבעה שבועות הוא מאד מזוקק כמ"ש [תהלים י"ב ח'] מזוקק שבעתים:

And you will rejoice before God your Lord etc ... and the widow among you

With all other festivals the Torah tells us "and the widow in your Gates" but here it says among you, [inside you] Because this festival is the festival of Shavuot which celebrates the giving of the

Torah. And, as it is written in the Talmud (Nedarim 81a) "Be especially careful with the sons of the poor for it is from them that the Torah comes."

ושמחת לפני ה' אלקיך כו' והאלמנה אשר בקרבך, בכל ימים טובים נאמר אשר בשעריך וכאן נאמר אשר בקרבך, כי בשבועות היינו מתן תורה, ונאמר הזהרו בבני עניים שמהם תצא תורה:

ספר מי השילוח - חלק שני - פרשת ראה

Mei Hashiloach - Vol II. Deuteronomy - *Devarim - Re'eh*

And you will eat there before God your Lord and you will rejoice in everything to which you set your hand. You and your household with what God has blessed you.

This refers to the Tabernacle in Shiloh.

ואכלתם שם לפני ה' אלקיכם ושמחתם בכל משלח ידכם אתם ובתיכם אשר ברכך ה' אלקיך. זה קאי על משכן שילה

Then the text continues,

Because until now you have not come to the resting place and to the inheritance etc.

After that it is written "...and you will rejoice before God your Lord, you and your sons and daughters and your slaves and maidservants. About which we learn in the Talmud (Sanhedrin 20b) that this refers to Jerusalem.

ואחר כן כתיב כי לא באת אל המנוחה ואל הנחלה וגו' ואחר כן כתיב ושמחתם לפני ה' אלקיכם אתם ובניכם ובנותיכם ועבדיכם ואמהתיכם שאיתא בגמ' [סנהדרין כ:]: שזה קאי על ירושלים,

About Shiloh it does not say "slaves and maidservants". It is only after it is written "and it will be the place" which refers to Jerusalem that the Torah says you will rejoice ... slaves and maidservants.

Because 'slaves and maidservants' is a metaphor for physicality and carnality. That even they will be filled with amazing holiness.

ועל שילה לא נאמר ואמהתיכם רק אחר שכתוב והיה המקום שזה הוא ירושלים נאמר ועבדיכם ואמהתיכם, כי עבדים ואמהות מורה על הגשמיות וגופים מגושמים שגם בהם יהיה קדושה נפלאה,

This was only brought about by king David. That through his actions even physical and carnal was transformed and purified.

וזה היה רק כל ידי דוד המלך ע"ה שעל ידי פעולותיו נודככו אפילו הם,

This is the meaning of the verse II Samuel 6:20 "Michal, daughter of Saul, went out to meet David. She said, 'How honored today is the king of Israel who was revealed this day to the eyes of his maidservants and slaves' etc. And David said to Michal 'Before God, who chose me over your

father and all his house, to appoint me ruler etc. and with these maidservants about whom you spoke, with them I will be glorified.'

What this means, is that King David was pointing out to her that 'this precisely is my honor and my glory; that it is written about me in the Torah 'your maidservants'. This is my essential greatness and my *raison d'être*.

וזה שכתוב [שמואל ב' ו:כ'] ותצא מיכל בת שאול לקראת דוד ותאמר מה נכבד היום מלך ישראל אשר נגלה היום לעיני אמהות עבדיו וגו' ויאמר דוד אל מיכל לפני ה' אשר בחר בי מאביך ומכל ביתו לצות אתי נגיד וגו' ועם האמהות אשר אמרת עמם אכבדה, היינו שזה הוא הכבוד וההתפארות שלי שנכתב עלי בתורה ואמהתיכם שזה היא הנקודה שלי.
